

DE PROFEET HOSÉA

1

Israëls afgoderij afgebeeld:

- 1 Het Woord des HEEREN, dat geschied is tot Hoséa,
den zoon van Beëri,
in de dagen van Uzzía,
Jotham,
Achaz,
Hizkía, koningen van Juda,
en in de dagen van Jerobeam,
zoon van Joas,
koning van Israël.
- 2 Het begin van het Woord des HEEREN door Hoséa.
De HEERE dan zeide tot Hoséa:
"Ga henen,
neem u eene vrouw der hoererijen
en kinderen der hoererijen;
want het land hoereert ganschelijk van achter den HEERE."
- 3 Zoo ging hij heen
en nam Gomer,
eene dochter van Diblaïm;
en zij ontving,
en baarde hem eenen zoon.
- 4 En de HEERE zeide tot hem:
"Noem zijnen naam Jizreël;
want nog een weinig *tijds*,
zoo zal Ik de bloedschulden Jizreëls bezoeken over het huis van Jehu,
en zal het koninkrijk van het huis Israëls doen ophouden;
en het zal te dien dage geschieden,
dat Ik Israëls boog verbreken zal in het dal Jizreëls."
- 5 En zij ontving wederom,
en baarde eene dochter;
en Hij zeide tot hem:
"Noem haren naam Lo-Ruchama;
want Ik zal Mij voortaan niet meer ontfermen over het huis Israëls,
maar Ik zal ze zekerlijk wegvoeren.
- 7 Maar over het huis van Juda zal Ik Mij ontfermen
en zal ze verlossen door den HEERE hunnen God,
en Ik zal ze niet verlossen door boog,
noch door zwaard,
noch door strijd,
door paarden,
noch door ruiters."
- 8 Als zij nu Lo-Ruchama gespeend had,
ontving zij,
en baarde eenen zoon.
- 9 En Hij zeide:
"Noem zijnen naam Lo-Ammi,
want gijlieden zijt mijn volk niet,
zoo zal Ik *ook* de uwe niet zijn.
- 10 Nochtans zal het getal der kinderen Israëls zijn als het zand der zee,
dat niet gemeten noch geteld kan worden;
en het zal geschieden,
dat ter plaatse,
waar tot hen gezegd zal zijn:

'Gijlieden zijt Mijn volk niet',
tot hen gezegd zal worden:
'Gij zijt kinderen des levenden Gods';
11 en de kinderen van Juda,
en de kinderen Israëls zullen samenvergaderd worden,
en zich een éénig hoofd stellen,
en uit het land optrekken;
want de dag van Jizreël zal groot zijn.
12 Zegt tot uwe broederen: 'Ammi',
en tot uwe zusteren: 'Ruchama'."

2

Israël getuchtigd en weder aangenomen:

1 "Twist tegen ulieder moeder,
twist,
omdat zij Mijne vrouw niet is,
en ik haar man niet ben;
en laat ze hare hoerijnen van haar aangezicht
en hare overspeligheden van tusschen hare borsten wegdoen,
2 opdat Ik ze niet naakt uitstroope,
en zette ze als ten dage toen ze geboren werd,
ja, make ze als eene woestijn
en zette ze als een dor land,
en doode ze door dorst,
3 en Mij over hare kinderen niet ontferme,
omdat zij kinderen der hoerijnen zijn.
4 Want hunne moeder hoereert;
die hen ontvangen heeft, handelt schandelijk;
want zij zegt:
'Ik zal mijne boeleerders nagaan,
die *mij* mijn brood en mijn water,
mijne wol en mijn vlas,
mijne olie en mijnen drank geven.'
5 Daarom zie,
Ik zal uwen weg met doornen betuinen,
en Ik zal eenen heiningmuur maken,
dat zij hare paden niet zal vinden;
6 en zij zal hare boeleerders naloopen,
maar dezelve niet aantreffen,
en zij zal hen zoeken,
maar niet vinden;
dan zal zij zeggen:
'Ik zal henengaan
en keeren weder tot mijnen vorigen man,
want toen was het mij beter dan nu.'
7 Zij bekent toch niet,
dat Ik haar het koren en den most en de olie gegeven heb,
en haar het zilver en goud vermenigvuldigd heb,
dat zij tot den Baäl gebruikt hebben.
8 Daarom zal Ik wederkomen
en Mijn koren wegnemen op zijnen tijd,
en Mijnen most op zijnen gezetten tijd;
en Ik zal wegrukken Mijne wol en Mijn vlas,
dienende om hare naaktheid te bedekken;
9 en nu zal Ik hare dwaasheid ontdekken voor de oogen harer boeleerders,
en niemand zal ze uit Mijne hand verlossen.
10 En Ik zal doen ophouden al hare vroolijkheid,

- hare feesten,
 hare nieuwe maanden
 en hare sabbatten,
 ja, alle hare gezette hoogtijden.
- 11 En Ik zal verwoesten haren wijnstok
 en haren vijgeboom,
 waarvan zij zegt:
 'Deze zijn mij een hoerenloon,
 dat mij mijne boeleerders gegeven hebben';
 maar Ik zal ze stellen tot een woud,
 en het wild gedierte des velds zal ze vreten.
- 12 En Ik zal over haar bezoeken de dagen der Baäls,
 waarin zij dien gerookt heeft,
 en zich versierd heeft met haar voorhoofdsiersel
 en haar halssieraad,
 en is hare boeleerders nagegaan,
 maar heeft Mij vergeten,"
 spreekt de HEERE.
- 13 "Daarom zie,
 Ik zal ze lokken
 en zal ze voeren in de woestijn,
 en Ik zal naar haar harte spreken;
- 14 en Ik zal haar geven hare wijngaarden van daar af,
 en het dal Achor tot eene deur der hope;
 en aldaar zal zij zingen als in de dagen harer jeugd
 en als ten dage toen zij optoog uit Egypteland.
- 15 En het zal te dien dage geschieden,"
 spreekt de HEERE,
 "dat gij *Mij* noemen zult:
 'Mijn man',
 en Mij niet meer noemen zult:
 'Mijn Baäl';
- 16 en Ik zal de namen der Baäls van haren mond wegdoen,
 en zij zullen niet meer bij hunne namen gedacht worden.
- 17 En Ik zal te dien dage een verbond voor hen maken
 met het wild gedierte des velds
 en met het gevogelte des hemels
 en het kruipend gedierte des aardbodems,
 en Ik zal den boog en het zwaard en den strijd van den aarde verbreken,
 en zal ze in zekerheid doen nederliggen.
- 18 En Ik zal u Mij ondertrouwen
 in eeuwigheid,
 ja,
 Ik zal u Mij ondertrouwen
 in gerechtigheid
 en in gericht
 en in goedertierenheid
 en in barmhartigheden,
- 19 en Ik zal u Mij ondertrouwen
 in geloof,
 en gij zult den HEERE kennen.
- 20 En het zal te dien dage geschieden,
 dat Ik verhooren zal,"
 spreekt de HEERE;
 "Ik zal den hemel verhooren,
 en die zal de aarde verhooren;
 en de aarde zal het koren verhooren,
 mitsgaders den most en de olie,
- 21

22 en die zullen Jizreël verhooren;
en Ik zal ze Mij op de aarde zaaien,
en zal Mij ontfermen over Lo-Ruchama;
en Ik zal zeggen tot Lo-Ammi:
'Gij zijt Mijn volk',
en dat zal zeggen:
'O mijn God'."

3

Gods lankmoedigheid zinnebeeldig voorgesteld:

1 En de HEERE zeide tot mij:
"Ga wederom heen,
bemin eene vrouw,
die bemind zijnde van *haren* vriend,
nochtans overspel doet:
gelijk de HEERE de kinderen Israëls bemint,
maar zij zien om naar andere goden
en beminnen de flesschen der druiven."
2 En ik kocht ze mij voor vijftien zilverlingen
en een homer gerst
en een halve homer gerst.
3 En ik zeide tot haar:
"Gij zult vele dagen voor mij *eenzaam* blijven zitten,
(gij zult niet hoereeren
noch eenen *anderen* man geworden),
en ik ook voor u."
4 Want de kinderen Israëls zullen vele dagen blijven zitten
zonder koning
en zonder vorst,
en zonder offer
en zonder opgericht beeld,
en zonder efod en terafim.
5 Daarna zullen zich de kinderen Israëls bekeeren,
en zoeken den HEERE hunnen God,
en David hunnen koning,
en zij zullen vreezende komen tot den HEERE
en tot Zijne goedheid,
in het laatste der dagen."

4

Strafprediking tegen Israël:

1 Hoort des HEEREN Woord,
gij kinderen Israëls;
want de HEERE heeft eenen twist met de inwoners des lands,
omdat er geene trouw noch weldadigheid,
noch kennis Gods in het land is,
2 *maar* vloeken
en liegen
en doodslaan
en stelen
en overspel doen;
zij breken door,
en bloedschulden raken aan bloedschulden.
3 Daarom zal het land treuren,
en een iegelijk die daarin woont wegwijnen,
met het gedierte des velds
en met het gevogelte des hemels,

ja, ook de visschen der zee zullen weggeraapt worden.
 4 Doch niemand twiste noch bestraffe iemand;
 want uw volk is als die met den Priester twisten.
 5 Daarom zult gij vallen bij dag,
 ja, zelfs de Profeet zal met u vallen bij nacht;
 en Ik zal uwer moeder uitroeien.
 6 Mijn volk is uitgeroeid,
 omdat het zonder kennis is,
 dewijl gij de kennis verworpen hebt,
 heb Ik u ook verworpen,
 dat gij Mij het Priesterambt niet zult bedienen;
 dewijl gij de wet uws Gods vergeten hebt,
 zal Ik ook uwe kinderen vergeten.
 7 Gelijk zij meerder geworden zijn,
 alzóó hebben zij tegen Mij gezondigd:
 Ik zal hunne eere in schande veranderen.
 8 Zij eten de zonde Mijns volks,
 en verlangen een ieder met zijne ziel naar hunne ongerechtigheid;
 9 daarom gelijk het volk,
 alzóó zal de Priester zijn,
 en Ik zal zijne wegen over hem bezoeken
 en zijne handelingen hem vergelden;
 10 en zij zullen eten, maar niet verzadigd worden,
 zullen hoereeren, maar niet uitbreken *in menigte*;
 want zij hebben nagelaten den HEERE in acht te nemen.
 11 Hoererij en wijn en most neemt het hart weg.
 12 Mijn volk vraagt zijn hout,
 en zijn stok zal het hem bekend maken;
 want de geest der hoererijen verleidt ze,
 dat zij van onder hunnen God weghoereeren.
 13 Op de hoogten der bergen offeren zij,
 en op de heuvelen rooken zij,
 onder een eik en populier en iepboom,
 omdat derzelver schaduw goed is;
 daarom hoereeren uwe dochteren,
 en uwe bruiden bedrijven overspel.
 14 Ik zal over uwe dochteren geen bezoeking doen,
     omdat zij hoereeren,
 en over uwe bruiden,
     omdat zij overspel doen;
 want zijzelve scheiden zich af met de hoeren,
 en offeren met de snoodste hoeren:
 het volk dan, *dat* geen verstand heeft, zal omgekeerd worden.
 15 Zoo gij, o Israël, wilt hoereeren,
 dat *immers* Juda niet schuldig worde;
 en komt gij toch niet te Gilgal,
 en gaat niet op naar Beth-Aven,
 en zweert niet:
 'Zoo *waarachtig als* de HEERE leeft!'
 16 Want Israël is onbandig als eene onbandige koe:
 nu zal hen de HEERE weiden als een lam in de ruimte.
 17 Efraïm is vergezeld met de afgoden,
 laat hem varen.
 18 Hunne zuiperij is afvallig;
 zij doen niets dan hoereeren;
 hunne schilden (het is eene schande!) beminnen *het woord*:
 'Geeft'.
 19 Een wind heeft hen gebonden in zijne vleugelen,

en zij zullen beschaamd worden vanwege hunne offeranden.

5

De tuchting:

- 1 Hoort dit, gij Priesters,
en merkt op gij huis Israëls,
en neemt ter oore gij huis des konings;
want ulieden *gaat* dit oordeel aan,
omdat gij een strik zijt geworden te Mizpa
en een uitgespannen net op Tabor.
- 2 En die afwijken, verdiepen zich *om* te slachten;
maar Ik zal hun allen een tuchtmeester zijn.
- 3 Ik ken Efraïm, en Israël is voor Mij niet verborgen:
dat gij, o Efraïm, nu hoereert,
en Israël verontreinigd is.
- 4 Zij stellen hunne handelingen niet aan om zich tot hunnen God te bekeeren;
want de geest der hoererijen is in 't midden van hen,
en den HEERE kennen zij niet.
- 5 Dies zal Israëls hoovaardij in zijn aangezicht getuigen,
en Israël en Efraïm zullen vallen door hunne ongerechtigheid,
ook zal Juda met hen vallen.
- 6 Met hunne schapen en met hunne runderen zullen zij *dan* gaan om den HEERE te zoeken,
maar Hem niet vinden:
Hij heeft zich van hen onttrokken.
- 7 Zij hebben trouwelooslijk gehandeld tegen den HEERE,
want zij hebben vreemde kinderen gewonnen:
nu zal hen de nieuwe maand verteren met hunne deelen.
- 8 Blaast de bazuin te Gibeá,
de trompet te Rama;
roept luid *te* Beth-Aven:
'Achter u, Benjamin!'
- 9 Efraïm zal tot verwoesting worden ten dage der straf;
onder de stammen Israëls heb Ik bekend gemaakt dat gewis is.
- 10 De vorsten van Juda zijn geworden gelijk die de landpale verrukken;
Ik zal Mijne verbolgenheid als water over hen uitgieten.
- 11 Efraïm is verdrukt,
hij is verpletterd met recht;
want hij heeft *zoo* gewild,
hij heeft gewandeld naar het gebod:
daarom zal Ik Efraïm zijn als eene mot,
en het huis van Juda als eene verrotting.
- 13 Als Efraïm zijne krankheid zag
en Juda zijn gezwel,
zoo toog Efraïm tot Assur
en hij zond tot den koning Jareb;
maar die zal ulieden niet kunnen genezen
en zal het gezwel van ulieden niet heelen;
want Ik zal Efraïm zijn als een felle leeuw,
en het huis van Juda als een jonge leeuw;
Ik, Ik zal verscheuren en heengaan,
Ik zal wegvoeren,
en daar zal geen redder zijn;
- 15 Ik zal heengaan *en* keeren weder tot Mijne plaats,
totdat zij zichzelf schuldig kennen
en Mijn aangezicht zoeken:
als het hun bang zal zijn,
zullen zij Mij vroeg zoeken."

6

Israëls berouw. Klacht over het volk:

- 1 "Komt
en laat ons wederkeeren tot den HEERE,
want Hij heeft verscheurd
en Hij zal ons genezen,
Hij heeft geslagen
en Hij zal ons verbinden:
- 2 Hij zal ons na twee dagen levend maken,
op den derden dag zal Hij ons doen verrijzen
en wij zullen voor Zijn aangezicht leven.
- 3 Dan zullen wij kennen,
wij zullen vervolgen om den HEERE te kennen,
Zijn uitgang is bereid als de dageraad;
en Hij zal tot ons komen als een regen,
als de spade regen *en* vroege regen des lands."
- 4 "Wat zal Ik u doen, o Efraïm,
wat zal Ik u doen, o Juda,
dewijl uwe weldadigheid is als eene morgenwolk
en als eene vroegkomende dauw, die heen gaat.
- 5 Daarom heb Ik ze behouwen door de Profeten,
Ik heb ze gedood door de redenen Mijns monds;
en uwe oordeelen zullen voortkomen *aan* het licht.
- 6 Want Ik heb lust tot weldadigheid en niet tot offer,
en tot de kennis Gods meer dan tot brandofferen;
- 7 maar zij hebben het verbond overtreden als Adam,
daar hebben zij trouwelooslijk tegen Mij gehandeld.
- 8 Gilead is eene stad van werkers der ongerechtigheid,
zij is betreden van bloed.
- 9 Gelijk de benden der straatschenders op iemand wachten,
alzo is het gezelschap der Priesters;
zij moorden *op* den weg naar Sichem,
waarlijk zij doen schandelijke daden.
- 10 Ik zie eene afschuwelijke zaak in het huis Israëls:
aldaar is Efraïms hoerij,
Israël is verontreinigd;
- 11 ook heeft hij u, o Juda, eenen oogst gezet,
als Ik de gevangenen Mijns volks wederbracht.

7

Vernieuwde strafaankondiging:

- 1 Terwijl Ik Israël genees,
zoo wordt Efraïms ongerechtigheid ontdekt,
mitsgaders de boosheden van Samarië;
want zij werken valsheid,
en de dief gaat er in,
de bende der straatschenders stroopt daarbuiten;
- 2 en zij zeggen niet in hun hart,
dat Ik al hunne boosheid gedachtig ben:
nu omsingelen hen hunne handelingen,
zij zijn voor Mijn aangezicht.
- 3 Zij verblijden den koning met hunne boosheid
en de vorsten met hunne leugen.
- 4 Zij bedrijven altezamen overspel,
zij zijn gelijk een bakoven,

- die heet gemaakt is door den bakker;
die ophoudt van wakker te zijn,
nadat hij het deeg heeft gekneed,
totdat het doorgezuurd zij.
- 5 Het is de dag onzes konings,
de vorsten maken *hem* krank *door* verhitting van den wijn;
hij strekt zijne hand voort met de spotters.
- 6 Want zij voeren hun hart aan als eenen bakoven,
tot hunne lagen;
hunlieder bakker slaapt den ganschen nacht;
's morgens brandt hij als een vlammend vuur.
- 7 Zij zijn altezamen verhit als een bakoven,
en zij verteren hunne richters;
alle hunne koningen vallen,
er is niemand onder hen,
die tot Mij roept.
- 8 Efraïm, die verwacht zich met de volken,
Efraïm is een koek, die niet is omgekeerd;
- 9 vreemden verteren zijn kracht
en hij merkt het niet,
ook is de grauwheid op hem verspreid
en hij merkt het niet.
- 10 Dies zal de hoovaardij Israëls in zijn aangezicht getuigen;
dewijl zij zich niet bekeeren tot den HEERE hunnen God,
noch Hem zoeken in alle dezen.
- 11 Want Efraïm is als een botte duif zonder hart;
zij roepen Egypte aan,
zij gaan heen tot Assur:
- 12 wanneer zij zullen heengaan,
zal Ik Mijn net over hen uitspreiden,
Ik zal ze als vogelen des hemels doen nederdalen,
Ik zal ze tuchtigen,
gelijk gehoord is in hunne vergadering.
- 13 Wee hun,
want zij zijn van Mij afgezworven;
verstoring over hen,
want zij hebben tegen Mij overtreden!
Ik zoude ze wel verlossen,
maar zij spreken leugens tegen Mij;
- 14 zij roepen ook niet tot Mij met hun hart,
wanneer zij huilen op hunne legers;
om koren en most verzamelen zij zich,
maar zij wederstreven tegen Mij.
- 15 Ik heb ze wel getuchtigd *en* hunne armen gesterkt,
maar zij denken kwaad tegen Mij;
- 16 zij keerden zich,
maar niet *tot* den Allerhoogste,
zij zijn als eene bedriegelijke boog;
hunne vorsten vallen door het zwaard vanwege de gramschap hunner tong;
dit is hunne bespotting in Egypteland."

8

Aankondiging der straf:

- 1 "De bazuin aan uwen mond;
hij komt als een arend tegen het huis des HEEREN,
omdat zij Mijn verbond hebben overtreden
en zijn tegen Mijne wet afvallig geworden.

2 *Dan* zullen zij tot Mij roepen:
 'Mijn God, wij, Israël, kennen U.'
 3 Israël heeft het goede verstooten:
 de vijand zal hem vervolgen.
 4 Zij hebben koningen gemaakt,
 maar niet uit Mij,
 zij hebben vorsten gesteld,
 maar Ik heb ze niet gekend;
 van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgoden gemaakt,
 opdat zij uitgeroeid worden.
 5 Uw kalf, o Samarië, heeft u verstooten;
Mijn toorn is tegen hen ontstoken:
 hoe lang zullen zij de reinheid niet verdragen?
 6 Want dat is óók uit Israël:
 een werkmeester heeft het gemaakt,
 en het is geen god,
 maar het zal *tot* stukken worden,
 het kalf van Samarië.
 7 Want zij hebben wind gezaaid
 en zullen eenen wervelwind maaien;
 het zal geen staand koren hebben,
 het uitspruitsel zal geen meel maken:
 of het misschien maakte,
 vreemden zullen het verslinden.
 8 Israël is verslonden;
 nu zijn zij onder de heidenen geworden gelijk een vat,
 waar men geen lust toe heeft.
 9 Want zij zijn opgetogen *naar* Assur,
 een woudezel, die alleen voor zichzelf is;
 die van Efraïm hebben boeleerders om hoerenloon gehuurd.
 10 Dewijl zij *dan* onder de heidenen *boeleerders* om hoerenloon gehuurd hebben,
 zoo zal Ik die nu ook verzamelen;
 ja, zij hebben al een weinig begonnen,
 vanwege den last van den koning der vorsten.
 11 Omdat Efraïm de altaren vermenigvuldigd heeft tot zondigen,
 zoo zijn hem de altaren geworden tot zondigen.
 12 Ik schrijf hem de voortreffelijkheden Mijner wet voor,
maar die zijn geacht als wat vreemds.
 13 Aangaande de offeranden Mijner gaven,
 zij offeren vleesch en eten het,
maar de HEERE heeft aan hen geen welgevallen.
 Nu zal Hij hunne ongerechtigheid gedenken
 en hunne zonden bezoeken:
 zij zullen weder *naar* Egypte keeren.
 14 Want Israël heeft zijnen Maker vergeten en tempelen gebouwd,
 en Juda heeft vaste steden vermenigvuldigd;
 maar Ik zal een vuur zenden in zijne steden,
 dat zal zijne paleizen verteren."

9

De vergelding komt:

1 Verblijd u niet, o Israël, tot opspringens toe,
 gelijk de volken,
 want gij hoereert van uwen God af,
 gij hebt hoerenloon lief op alle dorschvloeren des korens.
 2 De *dorschvloer* en de wijnkuip zal hen niet voeden,
 en de most zal hun liegen.

3 Zij zullen in des HEEREN land niet blijven,
 maar Efraïm zal weder *naar* Egypte keeren,
 en zij zullen in Assyrië het onreine eten.

4 Zij zullen den HEERE geene drankofferen doen van wijn,
 ook zouden zij Hem niet zoet zijn,
 hunne offeranden zouden hun zijn als treurbrood;
 allen, die dat zouden eten, zouden onrein worden;
 want hun brood zal voor hunne ziel zijn,
 het zal in des HEEREN huis niet komen.

5 Wat zult gijlieden *dan* doen op eenen gezetten hoogtijdsdag
 en op eenen feestdag des HEEREN?

6 Want zie,
 zij gaan daarheen vanwege de verstoring;
 Egypte zal ze verzamelen.
 Mof zal ze begraven:
 begeerte zal er zijn naar hun zilver,
 netelen zullen hen erfelijk bezitten,
 doornen zullen in hunne tenten zijn.

7 De dagen der bezoeking zijn gekomen,
 de dagen der vergelding zijn gekomen;
 die van Israël zullen het gewaar worden:
 de profeet is een dwaas,
 de man des geestes is onzinnig;
 om de grootheid uwer ongerechtigheid is de haat ook groot.

8 De wachter van Efraïm is met mijnen God;
maar de profeet is een vogelvangersstrik op alle zijne wegen,
 een haat in het huis zijns Gods.

9 Zij hebben zich zeer diep verdorven,
 als in de dagen van Gibeä:
 Hij zal hunne ongerechtigheid gedenken,
 Hij zal hunne zonden bezoeken.

10 Ik vond Israël als druiven in de woestijn,
 Ik zag uwe vaderen als de eerste vrucht aan den vijgeboom in haar begin;
maar zij gingen in *tot* Baäl-Peor,
 en zonderden zich af tot die schaamte,
 en werden gansch verfoeielijk naar hunne boeleering.

11 Aangaande Efraïm,
 hunne heerlijkheid zal wegvliegen als een vogel,
 van de geboorte en van den *moederschoot* en van de ontvangenis af.

12 "Al mochten zij hunne kinderen groot brengen,
 Ik zal er hen toch van berooven,
 dat zij onder de menschen niet zullen zijn;
 want ook wee hun,
 als Ik van hen zal geweken zijn.

13 Efraïm is gelijk als Ik Tyrus aanzag,
 die geplant is in eene liefelijke woonplaats;
 maar Efraïm zal zijne kinderen moeten uitbrengen tot den doodslager."

14 Geef hun HEERE – wat zult Gij geven?
 Geef hun eene misdragende baarmoeder
 en uitdrogende borsten.

15 "Al hunne boosheid is te Gilgal,
 want daar heb Ik ze gehaat om de boosheid hunner handelingen;
 Ik zal ze uit Mijn huis uitdrijven,
 Ik zal ze voortaan niet meer liefhebben;
 alle hunne vorsten zijn afvalligen.

16 Efraïm is geslagen,
 hun wortel is verdord,
 zij zullen geen vrucht voortbrengen;

- ja, ofschoon zij genereerden,
zoo zal Ik toch de gewenschte vruchten van hunnen schoot dooden."
17 Mijn God zal ze verwerpen,
omdat zij naar Hem niet hooren,
en zij zullen omzwervende zijn onder de heidenen.

10

De naderende verwoesting:

- 1 Israël is een uitgeleedigde wijnstok,
hij brengt weder vrucht voor zich;
maar naar de veelheid zijner vrucht heeft hij de altaren vermenigvuldigd,
naar de goedheid zijns lands hebben zij de opgerichte beelden goed gemaakt.
2 Hij heeft hun hart verdeeld,
nu zullen zij verwoest worden;
Hij zal hunne altaren doorhouwen,
Hij zal hunne opgerichte beelden verstoren.
3 Want nu zullen zij zeggen:
"Wij hebben geenen koning;
want wij hebben den HEERE niet gevreesd;
wat zoude ons dan een koning doen?"
4 Zij hebben woorden gesproken,
valschelijk zwerende *in het* verbond maken;
daarom zal het oordeel als een vergiftig kruid groenen op de voren der velden.
5 De inwoners van Samarië zullen verschrikt zijn over het kalf van Beth-Aven;
want zijn volk zal over hetzelfde treuren,
mitsgaders zijne Kemarim (*die* zich over hetzelfde verheugden) over zijne heerlijkheid,
omdat zij van hetzelfde is weggevaren.
6 Ja, dat zelf zal naar Assur gevoerd worden
tot een geschenk voor den koning Jareb:
Efraïm zal schaamte behalen
en Israël zal beschaamd worden vanwege zijnen raadslag;
7 de koning van Samarië is afgehouden,
als schuim op het water;
8 en de hoogten van Aven, Israëls zonde, zullen verdelgd worden,
doornen en distelen zullen op hunne altaren opkomen;
en zij zullen zeggen tot de bergen:
"Bedekt ons",
en tot de heuvelen:
"Valt op ons".
9 Sinds de dagen van Gibeā hebt gij gezondigd, o Israël;
dáár zijn zij staande gebleven;
de strijd te Gibeā tegen de kinderen der verkeerdheid zal ze niet aangrijpen.
10 "Het is in Mijnen lust,
dat Ik ze zal binden,
en volken zullen tegen hen verzameld worden,
als Ik ze binden zal in hunne twee voren.
11 Dewijl Efraïm eene vaars is,
gewend gaarne te dorschen,
zoo ben Ik over de schoonheid van haren hals overgegaan;
Ik zal Efraïm berijden,
Juda zal ploegen,
Jakob zal voor hem eggen."
12 Zaait u tot gerechtigheid,
maait tot weldadigheid,
braakt u een braakland:
dewijl het tijd is den HEERE te zoeken,
totdat Hij kome

- en over u de gerechtigheid regene.
13 Gij hebt goddeloosheid geploegd,
verkeerdelijk gemaaid
en de vrucht der leugen gegeten;
want gij hebt vertrouwd op uwen weg,
op de veelheid uwer helden:
14 daarom zal er een groot gedruisch ontstaan onder uwe volken,
en alle uwe vestingen zullen verstoord worden,
gelijk Salman Beth-Arbel verstoorde ten dage des strijds;
de moeder werd er verpletterd met de zonen.
15 Alzóó heeft Beth-El ulieden gedaan,
vanwege de boosheid uwer boosheid;
Israëls koning is in den dageraad ten eenenmale uitgeroeid.

11

Gods ontferming over Israël:

- 1 "Als Israël een kind was,
toen heb Ik hem liefgehad,
en Ik heb Mijnen zoon uit Egypte geroepen.
2 *Maar gelijk* zij henlieden riepen,
alzóó gingen zij van hun aangezicht weg;
zij offerden den Baäls
en rookten den gesneden beelden.
3 Ik nochtans leerde Efraïm gaan;
Hij nam ze op Zijne armen;
maar zij bekenden niet,
dat Ik ze genas.
4 Ik trok ze met menschenzeelen,
met koorden der liefde,
en was hun als degenen, die het juk *van* op hunne kinnebakken oplichten,
en Ik reikte hem voeder toe.
5 Hij zal in Egypteland niet wederkeeren,
maar Assur, die zal zijn koning zijn,
omdat zij weigeren zich te bekeeren.
6 En het zwaard zal in zijne steden blijven
en zijne grendelen verteren en verslinden,
vanwege hunne beraadslagingen;
7 want Mijn volk blijft hangen aan de afkeering van Mij;
zij roepen het wel tot den Allerhoogste,
maar niet één verhoogt *Hem*.
8 Hoe zoude Ik u overgeven, o Efraïm,
u overleveren, o Israël?
Hoe zoude Ik u maken als Adama,
u stellen als Zeboïm?
Mijn hart is in Mij omgekeerd,
al Mijn berouw is te zamen ontstoken.
9 Ik zal de hittigheid Mijns toorns niet uitvoeren,
Ik zal niet wederkeeren om Efraïm te verderven;
want Ik ben God en geen mensch,
de Heilige in het midden van u,
en Ik zal in de stad niet komen.
10 Zij zullen den HEERE achterna wandelen,
Hij zal brullen als een leeuw:
wanneer Hij brullen zal,
dan zullen de kinderen van de zee af al bevende aankomen,
11 zij zullen bevende aankomen als een vogelken uit Egypte
en als eene duive uit het land van Assur,

en Ik zal ze doen wonen in hunne huizen,"
spreekt de HEERE.

12

De stamvader Jakob een voorbeeld voor zijn volk:

- 1 "Die van Efraïm hebben mij omsingeld met leugen,
en het huis Israëls met bedrog,
maar Juda heerschte nog met God,
en was met de heiligen getrouw.
- 2 Efraïm weidt zich met wind
en jaagt den oostenwind na;
den ganschen dag vermenigvuldigt hij leugen en verwoesting,
en zij maken verbond met Assur,
en de olie wordt naar Egypte gevoerd.
- 3 Ook heeft de HEERE eenen twist met Juda,
en Hij zal bezoeking doen over Jacob naar zijne wegen,
naar zijne handelingen zal Hij hem vergelden.
- 4 In den *moederschoot* hield hij zijnen broeder bij de verzenen;
en in zijne kracht gedroeg hij zich vorstelijk met God,
ja, hij gedroeg zich vorstelijk tegen den Engel
en overmocht *hem*;
hij weende
en smeekte hem.
Te Beth-El vond Hij hem,
en aldaar sprak Hij met ons;
- 6 namelijk de HEERE, de God der heirscharen,
HEERE is Zijn gedenknaam.
- 7 Gij dan, bekeer u tot uwen God,
bewaar weldadigheid en recht,
en wacht geduriglijk op uwen God.
- 8 In des koopmans hand is eene bedriegelijke weegschaal,
hij bemint te verdrukken:
- 9 toch zegt Efraïm:
'Evenwel ben ik rijk geworden,
ik heb mij groot goed verkregen;
in al mijnen arbeid zullen zij mij geene ongerechtigheid vinden,
die zonde zij.'
- 10 Maar Ik ben de HEERE uw God van Egypteland af;
Ik zal u nog in tenten doen wonen als in de dagen der samenkomst;
- 11 en Ik zal spreken tot de Profeten,
en Ik zal het gezicht vermenigvuldigen,
en door den dienst der Profeten zal Ik gelijkenissen voorstellen.
- 12 Zekerlijk is Gilead ongerechtigheid,
zij zijn enkel ijdelheid;
te Gilgal offeren zij ossen,
ja, hunne altaren zijn als *steenhoopen* op de voren der velden.
- 13 Jakob vlood toch *naar* het veld van Syrië,
en Israëel diende om eene vrouw
en hoedde om eene vrouw;
- 14 maar de HEERE voerde Israëel op uit Egypte door eenen Profeet,
en door eenen Profeet werd hij gehoed.
- 15 Efraïm *daarentegen* heeft *Hem* zeer bitterlijk vertoornd:
daarom zal Hij zijn bloed op hem laten,
en zijn Heere zal hem zijnen smaad vergelden."

13

De straf voor de zonde. Belofte van genade:

- 1 "Als Efraïm sprak,
zoo beefde men,
hij heeft zich verheven in Israël;
maar hij is schuldig geworden aan den Baäl
en is gestorven.
- 2 En nu zijn zij voortgevaren te zondigen;
en hebben zich van hun zilver een gegoten beeld gemaakt,
afgoden naar hun verstand,
die allemaal smedenwerk zijn:
waarom zij *nochtans* zeggen:
'De menschen, die offeren, zullen de kalveren kussen.'
- 3 Daarom zullen zij zijn als eene morgenwolk
en als een vroeg komende dauw, die heen gaat,
als kaf van den dorschvloer,
en gelijk rook uit den schoorsteen wordt weggestormd.
- 4 Ik ben toch de HEERE uw God van Egypteland af;
daarom zoudt gij geen God kennen dan Mij alleen,
want daar is geen Heiland dan Ik.
- 5 Ik heb u gekend in de woestijn,
in een zeer heet land.
- 6 Daarna zijn zij, naardat hunne weide was, verzadigd geworden;
als zij verzadigd zijn geworden, heeft zich hun harte verheven;
daarom hebben zij Mij vergeten.
- 7 Dies werd Ik hun als een felle leeuw,
als een luipaard loerde Ik op den weg;
- 8 Ik ontmoette ze als een beer, die van jongen beroofd is,
en scheurde het slot huns harten;
en Ik verslond ze aldaar als een oude leeuw;
het wild gedierte des velds verscheurde ze.
- 9 Het heeft u bedorven, o Israël;
want in Mij is uw hulp.
- 10 Waar is uw koning nu:
dat hij u behoude in alle uwe steden;
en uwe richters,
waar gij van zeidet:
'Geef mij eenen koning en vorsten?'
- 11 Ik gaf u eenen koning in Mijnen toorn,
en nam *hem* weg in Mijne verbolgenheid.
- 12 Efraïms ongerechtigheid is samengebonden,
zijne zonde is opgelegd;
- 13 smarten eener barende *vrouw* zullen hem aankomen;
hij is een onwijs kind,
want *anders* zoude hij geen tijd in de kindergeboorte blijven staan.
- 14 *Doch* Ik zal ze van het geweld der hel verlossen,
Ik zal ze vrijmaken van den dood;
o dood, waar zijn uwe pestilentiën?
Hel, waar is uw verderf?
Berouw zal van Mijne oogen verborgen zijn.
- 15 Want hij zal vrucht voortbrengen onder de broederen;
doch er zal een oostenwind komen,
een wind des HEEREN, opkomende uit de woestijn;
en zijne springader zal uitdrogen
en zijne fontein zal verdrogen;
die zal den schat van alle gewenscht huisraad rooven."

14

Israëls bekeering:

- 1 Samarië zal woest worden,
want zij is wederspanning geweest tegen haren God;
zij zullen door het zwaard vallen,
hunne kinderkens zullen verpletterd
en hunne zwangere *vrouwen* zullen opengesneden worden.
- 2 Bekeer u, o Israël, tot den HEEREN uwen God;
want gij zijt gevallen om uwe ongerechtigheid.
- 3 Neemt *deze* woorden met u,
en bekeert u tot den HEERE;
zegt tot Hem:
"Neem weg alle ongerechtigheid
en geef het goede,
zoo zullen wij betalen de varren onzer lippen.
- 4 Assur zal ons niet behouden,
wij zullen niet rijden op paarden,
en tot het werk onzer handen niet meer zeggen:
'Gij zijt onze God.'
Immers zal een wees bij u ontferming vinden.
- 5 "Ik zal hunne afkeering genezen,
Ik zal hen vrijwillig liefhebben;
want Mijn toorn is van hem gekeerd.
- 6 Ik zal Israël zijn als de dauw;
hij zal bloeien als de lelie,
en hij zal zijne wortelen uitslaan als de Libanon;
- 7 zijne scheuten zullen zich uitspreiden,
en zijne heerlijkheid zal zijn als des olijfbooms,
en hij zal eenen reuk hebben als de Libanon.
- 8 Zij zullen wederkeeren,
zittende onder zijne schaduw;
zij zullen ten leven voortbrengen *als* koren
en bloeien als de wijnstok;
zijne gedachtenis zal zijn als de wijn van Libanon.
- 9 Efraim, wat heb Ik meer met de afgoden te doen?
Ik heb *hem* verhoord
en zal op hem zien,
Ik zal *hem* zijn als een groenende denneboom,
uwe vrucht is uit Mij gevonden."
- 10 Wie is wijs? die versta deze dingen;
wie is verstandig? die bekenne ze;
want des HEEREN wegen zijn recht,
en de rechtvaardigen zullen daarin wandelen,
maar de overtreders zullen daarin vallen.